

ANTONIA

„Vtedy zase vošiel Pilát do prätória a zavola Ježiša a povedal mu: *i si ty ten krá Židov? Ježiš mu odpovedal: Hovoríš to ty sám od seba, a i ti iní povedali o mne? Pilát povedal: i som ja azda Žid? Tvoj vlastný národ a najvyššík azi mi a vydali. o si u inil? Ježiš odpovedal: Moje krá ovstvo nie je z tohoto sveta; keby bolo moje krá ovstvo z tohoto sveta, moji služobníci by zápasili o to, aby som nebol vydaný Židom. Ale teraz moje krá ovstvo nie je odtia to. Vtedy mu povedal Pilát: Teda si ty predsa krá ? Ježiš odpovedal: Ty dobre hovoríš, že som ja krá . Ja som sa nato narodil a nato som prišiel na svet, aby som vydal pravde svedoctvo. Každý, kto je z pravdy, uje môj hlas.*“
(Ján 18.33-37)

Boh vás žehnaj a stretneme sa isto v nejakej alšej krajine Božieho Syna, hallelujah! Týmito slovami sme sa rozlú ili v predchádzajúcom ísle Hlasu viery, kde sme sa spoznali s miestami Tabgha a Sermon. Atými

ako sídlo rímskej vojenskej posádky. Pomenoval ju na po es svojho priate a Marca Antonia. Stavba stála hne ved a chrámovej plošiny v jej severozápadnom rohu, mala obd žnikový pôdorys so šírkou 165

stôp a na štyroch rohoch veže s výškou 115 stôp. V jednej z veží sa uchovávalo slávnostné rúcho židovských ve k azov, ktoré sa obliekalo špeciálne len na ve ké sviatky, ako sú Slávnos Baránkova, Jom Kippur a iné dôležité dni. V tom období tam údajne sídlilo až 600 rímskych vojakov, ktorí mali za úlohu dozera aj na právnu ochranu Jeruzalemského chrámu. Bolo to vlastne akési ústredie pre rímskych vojakov, ale zároveň slúžila aj ako palác i kasáre . Herodes dal skonštruova chodbu medzi pevnos ou a chrámovým komplexom, aby mohol tadia to prechádza v tajnosti.

V ase Ježišovho narodenia bolo celé územie Palestíny pod

Kamenná dlažba v pevnosti

istými slovami vás vítam pri našom putovaní touto obdivuhodnou krajinou Božieho Syna. V najbližších íslach Hlasu viery si popíšeme miesta, ktoré boli priamo dejiskom posledných dní, ba až hodín v živote nášho Spasite a. Jedným takýmto miestom je pevnos Antónia v Jeruzaleme. Postavi ho dal Herodes Ve ký, ktorý dal zreštaurova celý chrám, obohnal ho múrom a dal postavi aj pevnos Antonia, ktorá mala slúži

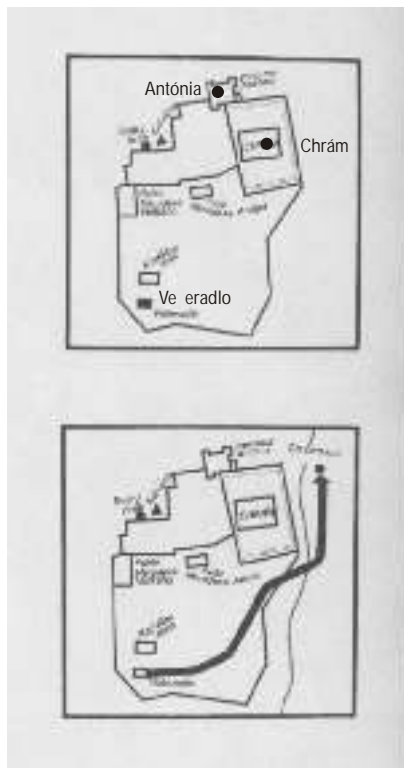

Dnes na tomto mieste stojí minaret

Vo akedy tu stála pevnos Antónia

vládou Rímskej ríše, na ele ktorej bol vtedy cisár Augustus a celú Palestínu spravoval Herodes

Ve ký, ktorý chcel nášho Pána hne po narodení zabi (Mt.2.16-18). Ke že vedel v krajine udrža poriadok, Rimania mu preto dovoľili vládnú ako krá ovi.

Po jeho smrti, v roku 4. po Kr. vládli jeho 3 synovia, ktorí si celú krajinu rozdelili na tri asti. Judeu, Samáriu a Idumeu dostal jeho syn Archelaus, ale prejavil sa ako neschopný, bol krutý, a preto ho cisár

Agustus v roku 6. po Kr. poslal do vyhnanstva. Prokurátorom sa stal Pontský Pilát (26 36), ktorého Židia nemali radi, lebo bol spriaznený s Rímom a pobúril ich napríklad aj tým, že dal vyrazi vlastné mince, na ktorých židovský znak zamenil za svoj a obsahoval aj zakrivenú palicu, ktorú používali

na okultné praktiky. Pilát, ke prišiel v úradných záležitostiach do Jeruzalemu, býval v Herodovom paláci, ale jednanja viedol v pevnosti Antonia. Pevnos sa nazývala aj Pretórium, o znamená Pilátov dom a pochádzal z gréckeho slova Prai-tor-ion. Je najpravdepodobnejšie, že práve tu v tejto pevnosti súdil Pilát aj nášho Pána Ježiša Krista pred Jeho ukrižovaním. (Ján 18.kap.) Ako sa predpokladá stál na kamennej dlažbe, ktorá bola jej sú as ou, na mieste zvanom litostróton židovsky gabata (v preklade vyvýšené miesto). Odtia zazneli z úst Ježišových slová: „Moje krá ovstvo nie je z tohoto sveta...“ (Ján 18.36). Ja už len pridám krásny citát z Biblie: „Ale h adajte krá ovstvo Božie, a to všetko vám bude pridané“ (Lk. 12.31)

Poh ad na pevnos

Dnes na tomto mieste stojí minaret a na mieste pevnosti sa nachádza Omarova medresa (škola koránu). V alšom ísle navštívime aj ostatné miesta, po ktorých krá al pred 2000 rokmi náš Pán, predtým, než dokonil dielo nášho spasenia.

Inq. Oľvia Illárová

Zdroj: Internet, Posolstvo, SÚSCM 1969, EKC SSR 1987, J. Terek, Svätá zem 1992.